

2006. március 25-én délelőtt negyvenedik alkalommal osztották ki a Magyar Örökség díjakat, ezúttal a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban. A magyar kultúra szellemi múzeumának nevezett díjra állampolgári jogon bárkinek módjában áll javasolni élő vagy elhunyt személyt, alkotást, együttest, intézményt, a magyarság hírnevét öregbítő, kiemelkedő szellemi teljesítményt. Idén e rangos kitüntetést megkapta Kobzos Kiss Tamás énekes, a Budai Népzenei Iskola igazgatója, akit *Erdélyi Zsuzsanna* néprajztudós Tinódi Lantos Sebestyén méltó utódaként a régi magyar zene leghitelesebb előadóművészenek nevezett. Gratulálunk Kobzos Kiss Tamásnak!

* * *

Nekrológ ittebei Kiss Istvánról

„Legyetek követőim, mint én is követője vagyok a Krisztusnak”.
(1 Kor 11.4)

Édesapám, sokak Pista bácsija krisztusi ember. Most, 2006. március 1-én ünnepeltük volna 100. születésnapját. Készültünk már rá, de józan bölcsességgel mindig odatettük a tervek, elképzelések elé: „ha az Úr is úgy akarja és élünk”, akkor így és így lehetne megszervezni. Nagy szervező volt!

De a mi Urunk mást gondolt felőle és december 25-én, szent Karácsony hajnalán szép csendesen hazahívta. Imáinkat kegyelmesen meghallgatta, mert csak két napot volt kórházban, a szentestét ott is együtt töltöttük, a betlehemesek után közös énekléssel adtunk mindenért hálát az unokáival együtt, s ahogy később fogalmaztam, szellemében épen, lelkében békességgel, testében talán már egy kicsit megfáradva adhatta vissza lelkét Teremtő Urának. Mert egyébként fáradhatatlan volt egész életében, mindvégig.

Fiatalon hallotta meg a jézusi hívó szót egy Karácsony Sándor által tartott evangélizáció: „*Megbocsáttattak bűneid! - Kelj fel és járj!*” (Mt 9, 5). Ettől a pillanattól kezdve kitartóan és hűségesen járta a krisztusi utat, mint ahogy a fenti idézetben Pál apostol is erre kér mindenkit: az ifjúság nevelésére tette fel az életét, önzetlenül és állhatatosan futva be pályáját. Szeretetet sugárzott, szelíd volt, de igazságos és megbocsátó.

Búcsúzásakor arca mosolygott, mint mindig, szemével biztatóan intett, bátorítva minket, hogy ne sírjunk, minden rendben lesz. Hiszen rendben is volt minden, mert ott élt szívében a bizonyosság Isten ígérete felől, a számára oly fontos és kedves ézsaiási igében: „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!*” (43, 1)

Márpedig „*Nem ember az Isten, hogy hazudjék*” (4 Móz 23, 19), ezért minden megváltottja boldogan halhat meg testében, mert tudja: Jézus szava igaz, amikor azt mondja, „*Ne nyugtalankodjék a ti szívetek... Az én Atyám házában sok hajlék van, elmegyek helyet készíteni a számotokra.*” (Jn 14, 1-2)

Ha kinyitom a Bibliámat ott, ahol legutoljára olvasta az Igét, a 2 Kor 4-5 fejezeténél, beletéve egy nagy fehér borítékot jelzőül, (amit azóta is ott tartok), akkor tudom, milyen fontos, bátorító üzeneteket kapott az Úrtól, Pál apostolon keresztül: „*Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt, ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra... Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.*” Ezért az én szívem is nyugodt, bár hiánya fáj, de tudom: ő már a legjobb helyen van!

A boríték pedig az, melyben megkaptuk a jegyeket a Reformáció ünnepe alkalmából rendezett Protestáns Kulturális Estre. Mert nyitott és érdeklődő volt sok minden irányában, nem a test nyomorúságaira figyelt, hanem annak ellenére. Mindkét kezét el kellett távolítani, mégis mozgékonyan élt. Miután Isten kegyelméből a nyári műtét után hamar felépült, programokban nagyon színes és gazdag félévet kaptunk még ajándékkul. Ezeket csokorba szedve szívesen megosztom majd a kedves olvasókkal egy következő alkalommal, ha érdeklődés mutatkozik iránta.

100 év! Három emberöltő! Viharos XX. század! És egy Krisztus követő ember erős lélekkel, hűséges szívvel, töretlen kitartással járta végig a számára kijelölt utat, minden megpróbáltatáson túljutva, mindig másokra figyelve, másoknak segítve, derűsen és kedvesen, példamutatón. Nagy példát hagyott ránk egész életével.

Ide kívánczik Péter első leveléből néhány sor: „*Ellenben ha kitartóan cselekszitek a jót, és túritek érte a szenvedést, az kedves az Isten szemében. Hiszen erre hívtattok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövessétek...*” (2, 20-21)

Felemelő és megrendítő, hogy még halálában is tudott jót tenni! Mert végakarátának megfelelően a Farsori templomban összegyűlt mintegy 360 lélek, (családtagok, barátok, ismerősök, szomszédok, tisztelők, tanítványok, tanártársak, cserkészársak, fogolytársak, hitben testvérek és küzdőtársak), a koszorú megváltással a Szenczi Molnár Albert cserkészcsapatot támogatta. Az összegyűlt 210.000 forint adományból a rászoruló cserkészek nyári táborozását segítik majd, hiszen Pista bácsi egész tanári pályáján az ifjúság nevelése mellett a szép diákélet megteremtésén fáradozott. Ez így méltó az emlékéhez.

Száraz életrajzi adatai mellett érdemes megemlíteni munkásságának főműveként számon tartott Diákaptár Szövetséget, melynek megírta 20 éves történetét. Roppant gazdag, mozgalmas és tevékeny életének egy-egy szeletét mutatja be egy volt tanítványának és később fogolytársának kedves visszaemlékezése, valamint egy cserkészársának gyönyörű és megható verse olvasható.

Befejezésül elmondhatjuk: joggal kerülhetett a gyászjelentésre a 2 Timóteus 4, 7 igeszakasz, hisz életének hiteles volta teszi rá a pecsétet: „*Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam...*”

Zárszóként pedig nincs jobb annál, mint hogy közreadom egyik legkedvesebb énekét, amit gyakran együtt énekeltünk, mindig ott volt az íróasztalán jól látható helyen, kinagyítva a Bibliája és az Énekeskönyve mellett.

M. Kiss Katalin

* * *

Mikó Imre-emlékplakett Murádin Lászlónak

2006. március 11-én Kolozsváron, a Protestáns Teológiai Intézet dísztermében tisztújító közgyűlést tartott az Erdélyi Múzeum Egyesület (EME). Az erdélyi magyar tudományos élet legrangosabb egyesületi eseményén második alkalommal osztották ki a Mikó Imre-emlékplaketteket, idén Vizi E. Szilveszternek, Czirják Árpádnak, Murádin Lászlónak, Soó Tamásnak és Várhelyi Csabának. Murádin László örmény származású nyelvtudósunk ezúton is gratulálunk!

* * *

Felhívás

Királyhágómelléki Református Egyházkerület Püspöki Hivatala - Nagyvárad

Isten segedelmével a nagyvárad-rogériuszi református templom pompás orgonához jut. Az új templomnak még nincs igazi hangszere, és évszázados tradíciókat ápolunk azzal, hogy olyan orgonát állítunk Nagyváradon, amelyen a legméltóbb módon lehet megszólaltatni az európai orgonairodalom legszebb alkotásait, hiszen városunk jeles egyházzeneszei között *Michael Haydn* és *Karl von Dittersdorf* is számontartjuk...

A megépítendő orgona Finnországból kerül Nagyváradra. A világszínvonalon álló finn orgonaépítészet produktuma - a szóban forgó hangszer - 1966-ban épült, de néhány évvel ezelőtt teljesen felújították. Erdély orgonái között egyedinek számít majd ez a hangszer, amennyiben ez az első orgona, melynek spanyol trombita regisztere is van...

A vételárát Egyházkerületünk részben már kifizette, illetve a tavasz végéig teljesen kiegyenlíti. Ez azonban csak a költségek egy részét jelenti. A helyszínen szét kell szedni ezt a bonyolult szerkezetet, gondosan be kell csomagolni, majd Nagyváradra kell szállítani. Ezután a templomban felállítani, intonálni és hangolni. Önmagában ez a munka négy szakember több, mint három hónapos munkáját jelenti. Ez sok pénzbe kerül. Ehhez kérem segítségét! Ha áldozni tud és áldozni akar erre a célra, azt a következő bankszámlán teheti meg:

HUF 10700330 - 25437504 - 51100005

(átutalás kísérőszövege: orgona)

Bank neve: CIB Bank

Kedvezményezett: Erdélyi Gyülekezet, Budapest

Mindazok nevét, akik ötvenezer forintot, vagy ennél nagyobb összeget tudnak áldozni e célra, az orgonán elhelyezett emléktáblán örökítjük meg. Valamennyi adakozó nevét, illetve adományát egyházi lapjainkban is megjelentetjük.

...Isten gazdag áldását kérve, szeretettel üdvözlí: